

“मीठे बच्चे— शून्य अवस्था अर्थात् अशरीरी बन्ने समय अहिले हो, यसै अवस्थामा रहने अभ्यास गर ।”

प्रश्नः— सबैभन्दा उँच लक्ष्य कुनचाहिँ हो, त्यसको प्राप्ति कसरी हुन्छ ?

उत्तरः— सम्पूर्ण पवित्र (सिविलाइज्ड) बन्नु, यही उँच लक्ष्य हो । कर्मेन्द्रियहरूमा अलिकति पनि चञ्चलता नआओस् तब सम्पूर्ण पवित्र आत्मा बन्न सकिन्छ । जब यस्तो अवस्था हुन्छ तब विश्वको बादशाही मिल्न सक्छ । गायन पनि छ चढे तो चाखे... अर्थात् राजाहरूका राजा बन्नेछन्, नत्र भने प्रजा । अब जाँच गर— मेरो वृत्ति कस्तो छ ? कुनै पनि भूल त हुँदैन ?

ओम् शान्ति । आत्म-अभिमानि भएर बस्नुपर्छ । बाबा बच्चाहरूलाई सम्झाउनुहुन्छ, आफूलाई आत्मा सम्झ । अब बाबा अलराउण्डर (दादी)सँग सोध्नुहुन्छ— सत्ययुगमा आत्म-अभिमानि हुन्छन् वा देह-अभिमानि ? वहाँ त स्वतः आत्म-अभिमानि रहन्छन्, घरी-घरी याद गर्नुपर्ने आवश्यकता रहँदैन । हो, वहाँ सम्झन्छन्— अब यो शरीर बूढो भयो, यसलाई छोडेर अर्को नयाँ लिनु छ । जसरी सर्पको उदाहरण छ, त्यस्तै आत्मा पनि यो पुरानो शरीर छोडेर नयाँ लिन्छ । भगवान् उदाहरण दिएर सम्झाउनुहुन्छ । तिमीले सबै मनुष्यहरूलाई ज्ञानको भूँ-भूँ गरेर आफू समान ज्ञानवान् बनाउनु छ । जसबाट स्वर्गको निर्विकारी देवता बनून् । उच्चभन्दा उच्च पढाइ हो मनुष्यबाट देवता बनाउनु । गायन पनि छ— मनुष्य को देवता किये... कसले गरे ? देवताहरूले गरेनन् । भगवान्ले नै मनुष्यहरूलाई देवता बनाउनुहुन्छ । अरूले यी कुराहरूलाई जान्दैनन् । तिमीहरूसँग सबै ठाउँमा सोध्दछन्— तपाईंको लक्ष्य-उद्देश्य के हो ? त्यसैले किन लक्ष्य-उद्देश्य लिखित सानो पर्चा नछान्ने ? जो कसैले सोध्ने भने उनलाई पर्चा देऊ जसबाट बुझून् । बाबाले धेरै राम्रोसँग सम्झाउनुभएको छ— यस समय यो कलियुगी पतित दुनियाँ हो जसमा महान् अपरमअपार दुःख छ । अब हामी मनुष्यहरूलाई सत्ययुगी पावन महान् सुखधाममा लिएर जाने सेवा गरिरहेका छौं वा मार्ग बताउँछौं । यस्तो होइन हामी अद्वैत ज्ञान दिन्छौं । उनीहरू शास्त्रको ज्ञानलाई अद्वैत ज्ञान सम्झन्छन् । वास्तवमा त्यो कुनै अद्वैत ज्ञान नै होइन । अद्वैत ज्ञान लेख्नु पनि गलत हो । मनुष्यहरूलाई स्पष्टसँग बताउनुपर्छ, यस्तो लिखित पर्चा छापिएको होस् जसलाई पढेर छिट्टै बुझ्न सकून्, यिनको उद्देश्य के हो ? कलियुगी भ्रष्टाचारी मनुष्यहरूलाई हामी अपार दुःखबाट निकालेर सत्ययुगी पवित्र श्रेष्ठाचारी अपार सुखको दुनियाँमा लिएर जान्छौं । बाबा यस्तो निबन्ध (एस्से) बच्चाहरूलाई दिनुहुन्छ । यसरी स्पष्टसँग लेख्नुपर्छ । सबै स्थानमा यस्तो तिम्रो लिखित सामग्री राखिएको होस्, तुरुन्त त्यो निकालेर दिनुपर्छ तब बुझून् हामी त दुःखधाममा छौं । फोहरमा परेका छौं । मनुष्य कसैले कहाँ सम्झन्छन् र, हामी कलियुगी पतित, दुःखधामका मनुष्य हौं भनेर । उहाँले हामीलाई अपार सुखमा लिएर जानुहुन्छ । त्यसैले यस्तो एउटा राम्रो पर्चा बनाउनु छ । जसरी बाबाले पनि छपाउनुभएको थियो— सत्ययुगी हो वा कलियुगी ? तर मनुष्य कहाँ सम्झन्छन् र ! रत्नहरूलाई पनि पत्थर सम्झेर फालिदिन्छन् । यो हो ज्ञान रत्न । उनीहरूले सम्झन्छन् शास्त्रमा रत्न छ । तिमी स्पष्ट गरेर यस्तो भन जसले गर्दा बुझून् यहाँ त अपार दुःख छ । दुःखको पनि लिस्ट होस्, कम्तीमा १०१ त अवश्य होस् । यस दुःखधाममा अपार दुःख छ, यो सबै लेख, सारा लिस्ट निकाल । अर्को तर्फ फेरि अपार सुख छ, त्यहाँ दुःखको नाम हुँदैन । हामीले त्यो राज्य अथवा सुखधाम स्थापना गरिरहेका छौं जसलाई सुनेर छिट्टै मनुष्यहरूको मुख बन्द होस् । यो कोही कहाँ सम्झन्छन् र, यस समय दुःखधाम छ, यसलाई त उनीहरू स्वर्ग सम्झेर बसेका छन् । ठूला-ठूला महल, नयाँ-नयाँ मन्दिर आदि बनाउँदै रहन्छन्, यी सबै खतम भएर जानेछन्— यो कहाँ जान्दछन् र ? पैसा त उनीहरूलाई धेरै मिल्छ, घुस (रिश्वत) को । बाबाले सम्झाउनुभएको छ— यो सबै हो मायाको, विज्ञानको घमण्ड, मोटर, हवाईजहाज आदि यी सबै मायाका भव्यता (शो) हुन् । यो पनि काइदा छ— जब बाबा स्वर्गको स्थापना गर्नुहुन्छ तब माया पनि आफ्नो भव्यता देखाउँछ, यसलाई भनिन्छ मायाको पम्प ।

अब तिमी बच्चाहरू सारा विश्वमा शान्ति स्थापना गरिरहेका छौ । यदि मायाको कहीं प्रवेशता हुन्छ भने बच्चाहरूलाई मन खान्छ । जब कोही कसैको नाम-रूपमा फँस्छन् तब बाबा सम्झाउनुहुन्छ— यो कुकर्म

वा अपराध (क्रिमिनलाइज) हो । कलियुगमा छ भ्रष्टाचार (क्रिमिनलाइजेशन) । सत्ययुगमा हुन्छन् सदाचार (सिविलाइजेशन) । यी देवताहरूको अगाडि सबै शिर झुकाउँछन्, तपाईं निर्विकारी हामी विकारी, त्यसैले बाबा भन्नुहुन्छ— हरेकले आफ्नो अवस्थालाई हेर । ठूला-ठूला राम्रा महारथीले पनि आफूलाई हेरून्— मेरो बुद्धि कसैको नाम-रूपमा त जाँदैन ? फलानी धेरै राम्री छ, यो गरौं— केही मनमा आउँछ ? यहाँ सभ्य (सिविलाइज्ड) कोही पनि छैनन् । ती त बिल्कुल जो पास विद अनर, ८ रत्न हुन्छन्, उनीहरू नै सभ्य (सिविलाइज्ड) हुन सक्छन् । १०८ पनि होइनन् । अलिकति पनि चलायमान नहोस्, धेरै मुश्किल छ । कोही विरलै यस्ता हुन्छन् । आँखाले केही न केही धोका अवश्य दिन्छ । त्यसैले ड्रामाले छिट्टै कसैलाई सभ्य (सिविलाइज्ड) बनाउँदैन । धेरै पुरुषार्थ गरेर आफ्नो जाँच गर्नु छ— कहीं हाम्रो आँखाले धोका त दिँदैन ? विश्वको मालिक बन्नु धेरै उच्च लक्ष्य हो । चढे तो चाखे... अर्थात् राजाहरूका राजा बन्दछन्, गिरे भने प्रजामा जान्छन् । आजकाल त भन्दछन्— विकारी जमाना छ । जतिसुकै ठूला व्यक्ति हुन्, मानौं रानीलाई पनि मनमा डर रहन्छ, कतै कसैले मलाई उडाइ नदेओस् । हरेक मनुष्यमा अशान्ति छ । कोही-कोही बच्चाहरू पनि कति अशान्ति फैलाउँछन् । तिमी शान्ति स्थापना गरिरहेका छौ, त्यसैले पहिला त स्वयं शान्तिमा रहनु, तब अरूमा पनि त्यो बल भरिन्छ । वहाँ त एकदम शान्तिको राज्य चल्दछ । आँखा पवित्र (सिविल) बन्दछन् । त्यसैले बाबा भन्नुहुन्छ, आफ्नो जाँच गर— आज म आत्माको वृत्ति कस्तो रह्यो ? यसमा धेरै मेहनत छ । आफ्नो सम्भाल राख्नुपर्छ । बेहदका बाबालाई पनि सत्य कहिल्यै बताउँदैनन् । कदम-कदममा भूल भइरहन्छ । अलिकति पनि त्यस अपवित्र (क्रिमिनल) दृष्टिले हेरियो भने, भूल भयो, तुरुन्त नोट गर । १०-२० भूल त सधैं गछौं होला, जबसम्म अभूल बन्दैनौ । तर सत्य कसैले कहाँ बताउँछन् र ! देह-अभिमानबाट केही न केही पाप त अवश्य हुन्छ । त्यसले भित्र खाइरहन्छ । भूल कसलाई भनिन्छ ? कतिले त यो पनि सम्झिँदैनन् । जनावरले कहाँ सम्झन्छन् र ! तिमी पनि यस ज्ञानभन्दा पहिले बाँदर बुद्धि थियो । अब कोही ५० प्रतिशत, कोही १० प्रतिशत, कोही कति बदलिँदै जान्छन् । यी आँखा त धेरै धोका दिनेवाला छन् । सबैभन्दा तीव्र छन् आँखा ।

बाबा भन्नुहुन्छ— तिमी आत्मा अशरीरी आएका थियो । शरीर थिएन । के अहिले तिमीलाई थाहा छ, अर्को कुन चाहिँ शरीर लिन्छ, कुन सम्बन्धमा जान्छ ? थाहा हुँदैन । गर्भमा शान्तिमा रहन्छ । आत्मा बिल्कुल शान्त हुन्छ । जब शरीर ठूलो हुन्छ तब थाहा हुन्छ । त्यसैले तिमीले यस्तो बनेर जानु छ । यो पुरानो शरीर छोडेर हामी जानु छ, फेरि जब शरीर लिन्छौ तब स्वर्गमा आफ्नो पार्ट बजाउँछौ । शून्य (मौन) हुने अहिले समय हो । हुन त आत्मा संस्कार लिएर जान्छ, जब शरीर ठूलो हुन्छ तब संस्कार प्रकट (इमर्ज) हुन्छ । अहिले तिमी घरमा जानेछौ । त्यसैले पुरानो दुनियाँको, यस शरीरको भान उडाइदिनु छ । केही पनि याद नरहोस् । परहेज धेरै राख्नुपर्छ । जो भित्र हुन्छ त्यही बाहिर निस्कन्छ । शिव बाबाको भित्र पनि ज्ञान छ । मेरो पनि पार्ट छ । मेरो लागि नै भन्छन्— ज्ञानका सागर... महिमाको गायन छ, अर्थ केही पनि जान्दैनन् । अहिले तिमी अर्थ सहित जान्दछौ । बाँकी आत्माको बुद्धि यस्तो कौडी तुल्य (वर्थ नट ए पेनी) हुन जान्छ । अब बाबा कति बुद्धिमान् बनाउनुहुन्छ । मनुष्यहरूसँग त करोड, पदम छ । यो मायाको पम्प हो नि । विज्ञानमा जो आफ्नो कामको चीज हुन्छ त्यो त्यहाँ पनि हुन्छ । त्यो बनाउनेवाला त्यहाँ पनि जान्छन् । राजा त बन्दैनन् । यी मानिसहरू अन्त्यमा तिम्रो पासमा आउनेछन्, फेरि अरूलाई पनि सिकाउँछन् । एक बाबासँग तिमीले कति धेरै सिक्दछौ । एक बाबाले नै दुनियाँलाई केबाट के बनाइदिनुहुन्छ । आविष्कार सधैं एउटाले निकाल्छ अनि फैलाउँछन् । बम बनाउने पनि पहिला एक थियो । सम्झे— यसबाट दुनियाँ विनाश हुनेछ । फेरि अरू बनाउँदै गए । त्यहाँ पनि विज्ञान चाहिन्छ नि । समय बाँकी छ । सिकेर होसियार हुनेछन् । बाबाको पहिचान मिल्यो फेरि स्वर्गमा आएर नोकर-चाकर बन्दछन् । त्यहाँ सबै सुखको कुरा हुन्छ । जो सुखधाममा थियो त्यो फेरि हुनेछ । त्यहाँ कुनै रोग-दुःखको कुरा हुँदैन । यहाँ त अपरम्पार दुःख छ । त्यहाँ अपरम्पार सुख हुन्छ । अहिले हामी यो स्थापना गरिरहेका छौं । दुःख हर्ता, सुख कर्ता एक बाबा नै हुनुहुन्छ । पहिला त स्वयंको नै यस्तो अवस्था चाहिन्छ, केवल पण्डितलाई चल्दैन । एक पण्डितको कथा छ नि, भन्यो— राम नाम भन्नाले पार

हुनेछौ... यो यस समयको कुरा हो । तिमी बाबाको यादमा विषय सागरबाट क्षीरसागरमा जान्छौ । यहाँ तिमी बच्चाहरूको अवस्था बडो राम्रो हुनुपर्छ । योगबल छैन, खराब दृष्टि (क्रिमिनल आइ) छ भने उनको तीर लाग्न सक्दैन । आँखा पवित्र (सिविल) हुनुपर्छ । बाबाको यादमा रहेर कसैलाई ज्ञान दियो भने तीर लाग्नेछ । ज्ञान तरवारमा योगको धार हुनुपर्छ । ज्ञानबाट धनको कमाई हुन्छ । तागत हुन्छ यादको । धेरै बच्चाहरू त बिल्कुल याद गर्दैनन्, जान्दैनन् । बाबा भन्नुहुन्छ— मनुष्यलाई सम्झाउनु छ, यो हो दुःखधाम, सत्ययुग हो सुखधाम । कलियुगमा सुखको नाम छैन । यदि छ भने पनि काग विष्टा समान छ । सत्ययुगमा त अपार सुख हुन्छ । मनुष्य अर्थ बुझ्दैनन् । मुक्तिको लागि नै मेहनत गर्छन् । जीवनमुक्तिलाई त कसैले जान्दैनन् । त्यसैले ज्ञान पनि कसरी दिन सक्छन् । ती त आउँछन् नै रजोप्रधान समयमा तिनले फेरि राजयोग कसरी सिकाउँछन् ? यहाँ त सुख छ काग विष्टा समान । राजयोगबाट के भएको थियो... यो पनि जान्दैनन् । तिमी बच्चाहरू जान्दछौ— यो पनि सबै ड्रामा चलिरहेको छ । पत्रिकामा पनि तिम्रो निन्दा लेख्छन्, यो त हुनु नै छ । अबलाहरू माथि किसिम-किसिमका अत्याचार आउँछन् । दुनियाँमा अनेक दुःख छ । अहिले कुनै सुख कहाँ छ र ! हुन त धेरै ठूलो धनवान् छ, बिमारी भयो, अन्धो भयो भने दुःख त हुन्छ नि । दुःखहरूको लिस्टमा सबै लेख । रावण राज्य कलियुगको अन्त्यमा यी सबै कुरा छन् । सत्ययुगमा दुःखको एउटा पनि कुरा हुँदैन । सत्ययुग त बितेर गयो नि । अहिले छ संगमयुग । बाबा पनि संगमयुगमा नै आउनुहुन्छ । अहिले तिमी जान्दछौ— ५ हजार वर्षमा हामी के-के जन्म लिन्छौं । कसरी सुखबाट फेरि दुःखमा आउँछौं । जसलाई सारा ज्ञान बुद्धिमा छ, धारणा छ उसले सम्भन सक्छ । बाबा तिमी बच्चाहरूको भोली भर्नुहुन्छ । गायन पनि छ— *धन दिये धन ना खुटे* । धन दान गर्दैनन् भने उनको पासमा मानौं छँदै छैन । फेरि मिल्दा पनि मिल्दैन । हिसाब छ नि ! दिदै दिँदैनन् भने कहाँबाट मिल्छ । वृद्धि कहाँबाट हुन्छ । यो सबै हो अविनाशी ज्ञान रत्न । नम्बरवार त हर कुरामा हुन्छन् नि । यो पनि तिम्रो रूहानी सेना हो । कोही आत्मा गएर उँच पद पाउँछन्, कोही आत्मा प्रजा पद पाउँछन् । जसरी कल्प पहिला पाएको थियो । अच्छा !

मीठे-मीठे सिकीलधे रूहानी बच्चाहरूप्रति नम्बरवार पुरुषार्थ अनुसार बापदादा अनि माता-पिताको *दिल व जान, सिक व प्रेम* (दिलदेखि) याद-प्यार एवं गुडमर्निङ्ग । रूहानी बाबाको रूहानी बच्चाहरूलाई नमस्ते । रूहानी बच्चाहरूको रूहानी बाबालाई गुडमर्निङ्ग, नमस्ते ।

धारणाको लागि मुख्य सारः—

- १) आफ्नो सम्हाल गर्नको लागि कदम-कदममा जाँच गर्नु छ— (क) आज म आत्माको वृत्ति कस्तो रह्यो ? (ख) आँखा शुद्ध रह्यो ? (ग) देह-अभिमान वश कुनै पाप भयो ?
- २) बुद्धिमा अविनाशी ज्ञान धन धारण गरेर फेरि दान गर्नु छ । ज्ञान तरवारमा यादको धार अवश्य लगाउनु छ ।

वरदानः— विशेषताको संस्कारलाई स्वाभाविक स्वभाव बनाएर साधारणतालाई समाप्त गर्नेवाला मरजीवा भव

जुन स्वभाव हुन्छ त्यसले स्वतः आफ्नो काम गर्छ, सोच्नु, बनाउनु वा गर्नु पर्दैन, स्वतः हुन जान्छ । यसैगरी मरजीवा जन्मधारी ब्राह्मणहरूको स्वभाव नै हो विशेष आत्माको विशेषताको । यो विशेषताको संस्कार स्वाभाविक स्वभाव बनोस् र हरेकको दिलबाट निस्कियोस् मेरो यो स्वभाव हो । साधारणता पहिलेको स्वभाव हो, अहिलेको होइन किनकि नयाँ जन्म लिइसक्यौ । त्यसैले नयाँ जन्मको स्वभाव विशेषता हो, साधारणता होइन ।

स्लोगनः— रोयल ऊ हो जो सधैं ज्ञान रत्नहरूसँग खेल्छ, पत्थरसँग होइन ।